

sziklákat, az alattunk gomolygó felhő-fosztlányokat, és megilletődve néztünk le a távoli párában alig látható városra. Oda kellett leérnünk gyalog, mielőtt besötétedik. Természetesen év közben túrázáshoz szokott gyermekeinkkel megoldottuk ezt a feladatot, és felejtetetlen élményekkel gazdagodtunk a cseppet sem könnyű kihívás alatt. A magashegyi növény- és állatvilág csodáival találkozhattunk útunk során. Közben gyakorolhattuk a tájékozódást a számunkra ismeretlen hegyek között. Kár, hogy a szülők nem látták, milyen remekül viselkedtek gyermekeik az út során. Hogy segítettek a kisebbeknek,

milyen türelemmel vártak a nehezebben túrázókra, és mennyi mindenre voltak nyitottak, befogadók a körülöttünk lévő világból. Nagyon büszkék voltunk csapatunk teljesítményére, hiszen a gyakorlott felnőtt turisták részére meghatározott normaidő alatt teljesítettük az útvonalat a városban várakozó autóbuszunkhoz. Ennél a programnál méltóbb befejezése táborunknak nem is lehetett volna.

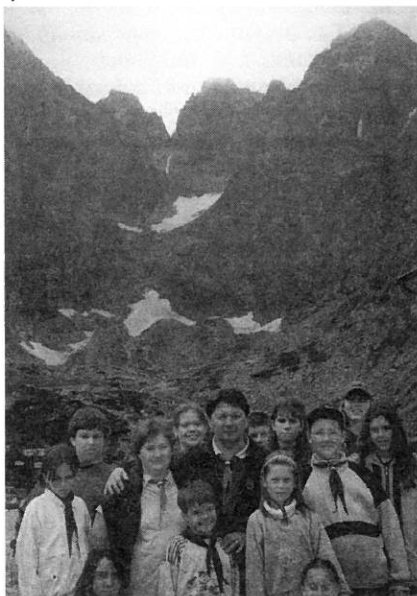
Azért még hazafelé Salgótarjánban emlékszalagot kötöttünk Kossuth Lajos szobrára és megnéztük Ipolytarnócon az ősmaradványok fölé épített szabadtéri múzeum látnivalóit. Itt is, mint any-

nyiszor útjaink során, megdicsérték gyermekeinket nyitottságuk, érdeklődő-készségük és viselkedésük miatt. Örömmel meséltük el, bármerre jártunk, hogy hol is van az a Tárnok nevű település, ahol ilyen gyermekek az úttörőcsapat tagjai.

Fáradtan, de élményekkel gazdagon érkeztünk haza. A búcsú nehéz perceit csak az könnyítette, hogy tudtuk, szeptembertől folytatjuk tovább gyermekközösségünk színes tevékenységeit.

Várhelyi Mária

Tárnoki környezetbarátok a Lomnici-csúcs gyönyörű sziklái között

Csapatunk a Szlovák Nemzeti Paradicsom bejáratánál egy környezetvédelmi tájékoztató tábla alatt

Iskolai tábor Káptalanfüreden

Már hagyománnyá vált, hogy a nyári szünetben az alsó tagozatosokkal egy hetet a Balaton partján töltünk.

Az északi parton található Káptalanfüred, sok gyerek számára már jól ismert, hisz sokan már régi „visszajáró vendégek”.

Idén is sokszínű volt a tábor, mind a program, mind a résztvevők életkorát tekintve.

Nagy kedvvel indultunk el július 12-én, a verőfényes napsütésben. A nyolc férőhelyes faházak hamar „megteltek” gyerekzsívvájjal, amely csak a harmadik nap táján csitult egy kicsit.

Annak ellenére, hogy a Balatonnál voltunk, nem csak a strandolás volt a fő programunk. Színesítette a hetet egy tihanyi hajókirándulás és a nagyvázsonyi buszkirándulás is.

Esti „pihenésképpen” meglátogattuk a helyi kertmozit és színházat. A kirándulások során nem csak a helyi nevezetességeket néztük meg, hanem

megtekintettünk egy hullókiállítás, egy régi kort idéző babamúzeumot, valamint postamúzeumot is.

A gyerekek aktívan részt vállaltak a programok szervezésében: a bátorságpárban mindenkinek át kellett esnie (a tanítóknak különösen!).

A fiúk idén is bizonyították, hogy nincs méltó ellenfelük fociban és számháborúban.

A fogyókúra távol állt tőlünk, hiszen nem kíméltük magunkat ha jégkrémről, hamburgerről, vagy dinynyéről volt szó.

Az utolsó este is a szórakozás jegyében telt, a hatalmas záróbulin chips és cola mellett a zene is emelte a hangulatot.

Július 19-én reggel fáradtan és fájó szívvel búcsúztunk a tábortól, de nem csüggedtünk, mert jövőre is lesz nyár és tábor is!

Bagdi Viktória
Öri Piroksa

Madarász táborban jártunk

Július első hetében a Pacsmagi madárvártán voltunk a hagyományos évi természetismereti táborban. Mindennapi első programunk madárgyűjtés volt, ami óriási élményt nyújtott a gyerekeknek. Kézben tarthattak olyan énekesmadarakat, amelyeket eddig csak könyvekben láthattak. A kirándulásokon a környéken élő növényekkel, gerinces állatokkal és nyomaikkal ismerkedtünk meg. Portyázásainkon különböző madártojás-héjakat, tollakat gyűjtöttünk. A nap fénypontja a strandolás volt Tamásiban. Esténként a napot tábortűzzel búcsúztattuk.

Az érdeklődésre való tekintettel szeptembertől madarász-suli indul, ahol a gyerekek tovább bővíthetik ismereteiket.

Csapó Andrea
Szeder Lászlóné